

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

A R R E S T

**nr. 238.979 van 30 augustus 2017
in de zaak A. 222.916/X-16.997.**

In zake: de BVBA FALCO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Arthur Flieger
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 82
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jim Deridder
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 210A, bus 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 21 augustus 2017, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “het Besluit van het College van burgermeester en schepenen van 11 augustus 2017 waarbij beslist werd om de uitbatingsvergunning voor een seksinrichting afgeleverd aan de bvba Falco, voor de inrichting gelegen aan de Breydelstraat 13, 2018 Antwerpen, gekend en/of genoemd ‘Planet Sexy’, in te trekken met ingang vanaf de betekening van dit besluit”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 augustus 2017, om 10 uur.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Malumgré, die loco advocaat Arthur Flieger verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Jim Deridder, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij baat een seksbioscoop met seksshop uit te Antwerpen, Breydelstraat 13.

Zij beschikt over een voorlopige uitbatingsvergunning voor een seksinrichting met pornografische vertoningen, haar op 27 juli 2007 verleend.

3.2. Met een brief van 23 januari 2017 stelt de procureur des Konings te Antwerpen de verwerende partij ervan in kennis dat de zaak gekend onder notitienummer AN37.LB.150899-16/2003 ten laste van de zaakvoerder van de verzoekende partij wegens prostitutie voor de correctionele rechtbank zal worden opgeroepen. Inzage van het dossier doet de burgemeester kennis krijgen van vaststellingen van de politie gerelateerd in processen-verbaal van 7 december 2016 tot en met 11 januari 2017.

3.3. Met een brief van 10 maart 2017 wordt de verzoekende partij ervan op de hoogte gebracht dat de politie ernstige feiten heeft vastgesteld die een inbreuk vormen op de uitbatingsvoorwaarden verbonden aan haar instelling.

‡DAIRIEGBJ-BDAFFAV‡

De verzoekende partij wordt op 14 maart 2017 gehoord.

3.4. Op 22 maart 2017 beslist de burgemeester, op grond van artikel 134ter van de nieuwe gemeentewet, om de uitbatingsvergunning van de verzoekende partij van 27 juli 2007 te schorsen totdat de BVBA het vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen over de aan de zaakvoerder ten laste gelegde feiten inzake notitienummer AN37.LB.150899-16/2003 ter kennis brengt van de burgemeester, met dien verstande evenwel dat de schorsing maximum drie maanden duurt.

In de beslissing wordt onder meer geoordeeld dat het in strijd is met de voorwaarden verbonden aan de uitbatingsvergunning die enkel vertoningen van seksuele aard als voorwerp kan hebben, dat er in de inrichting van de verzoekende partij seksuele dienstverlening plaatsheeft, al dan niet tegen betaling.

Deze beslissing wordt door de Raad van State geschorst bij uiterst dringende noodzakelijkheid bij arrest nr. 237.929 van 11 april 2017.

Bij besluit van 24 juli 2017 van de burgemeester wordt de beslissing ingetrokken.

3.5. Bij brief van 6 april 2017 wordt de verzoekende partij ervan op de hoogte gebracht dat zij naar aanleiding van inbreuken op het uitbatingsreglement, op 14 december 2016 een waarschuwingsbrief ontving; dat de politie echter opnieuw ernstige inbreuken op het uitbatingsreglement vaststelde naar aanleiding van de controles op 9 maart 2017.

De verzoekende partij wordt op 24 april 2017 gehoord.

3.6. Bij vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen van 2 mei 2017 wordt de zaakvoerder van de verzoekende partij veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 jaar en een geldboete van 1.000 euro, met uitstel van tenuitvoerlegging voor een termijn van 3 jaar. Tevens wordt hij voor een periode van 5 jaar ontzet uit zijn rechten, conform artikel 31, 1°, van het strafwetboek.

‡DAIRIEGBJ-BDAFFAV‡

3.7. Het bestreden besluit is als volgt gemotiveerd:

“Juridische grond

Het politiereglement met betrekking tot de uitbatingsvergunning voor club-vzw's, nachtwinkels, belwinkels en videotheken werd initieel goedgekeurd door de gemeenteraad op 26 juni 2006 (jaarnummer 1528). Het reglement werd nadien meermaals gewijzigd en wordt thans het Uitbatingsreglement voor bepaalde inrichtingen genoemd. Het werd laatst gewijzigd en hernummerd door de gemeenteraad op 30 januari 2017 (jaarnummer 44).

Overeenkomstig artikel 30 §1 en §2 van het uitbatingsreglement voor bepaalde inrichtingen kan het college van burgemeester en schepenen de uitbatingsvergunning tijdelijk of definitief intrekken, de instelling tijdelijk of definitief sluiten bij elke overtreding van het uitbatingsreglement en meer bepaald:

- indien de exploitatie van een inrichting aanleiding geeft tot geluidshinder wat zal blijken uit een door de politie samengesteld dossier;
- indien de exploitatie van een inrichting aanleiding geeft tot enige andere vorm van overlast, van aard om de openbare orde te verstoren wat zal blijken uit een door de politie samengesteld dossier;
- indien geen opgave werd gedaan van gegevens of opgave werd gedaan van onjuiste gegevens in de vergunningsaanvraag of bij wijzigingen van de opgegeven gegevens waardoor de veiligheid in het gedrang kan komen;
- in geval van verschillende en/of herhaalde vaststellingen waaruit blijkt dat niet meer voldaan is aan de voorwaarden vermeld in dit reglement.

Regelgeving: bevoegdheid

Volgens artikel 4 §1 3° en 4° van de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties kan de gemeenteraad in zijn reglementen of verordeningen in de mogelijkheid voorzien om administratieve sancties op te leggen, met name de schorsing, de tijdelijke of definitieve intrekking van een vergunning of de tijdelijke of definitieve sluiting van een instelling.

Overeenkomstig artikel 30 §1 van het Uitbatingsreglement is het college van burgemeester en schepenen bevoegd om administratieve sancties op te leggen, met name de schorsing, de tijdelijke of definitieve intrekking van een vergunning of de tijdelijke of definitieve sluiting van een instelling bij niet naleving van het Uitbatingsreglement.

Artikel 45 van dezelfde wet bepaalt dat de schorsing, intrekking en sluiting kan worden opgelegd door het college van burgemeester en schepenen of het gemeentecollege. Zij kunnen slechts worden opgelegd nadat de overtreder een voorafgaande verwittiging heeft gekregen. Deze verwittiging bevat een uittreksel van het overtreden reglement of van de overtreden verordening.

Het college gaf op 7 oktober 2011 (jaarnummer 14170) opdracht aan de dienst Samen Leven/Bestuurlijke Handhaving om namens het college een waarschuwingsbrief te verzenden bij ontvangst van een vaststelling van een inbreuk op het politiereglement en om bij een nieuwe vaststelling van een

inbreuk de overtreder te horen. Deze opdracht werd bestendigd in het collegebesluit van 11 december 2015.

Regelgeving: openbaarheid

Dit besluit is niet ter inzage ingevolge:

Artikel 13 - 02° van het decreet betreffende de openbaarheid van bestuur van 26 maart 2004: een aanvraag tot openbaarmaking dient afgewezen te worden, voor zover die geen betrekking heeft op milieu-informatie, als de openbaarmaking afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de openbaarmaking instemt.

Artikel 13 - 04° van het decreet betreffende de openbaarheid van bestuur van 26 maart 2004: een aanvraag tot openbaarmaking dient afgewezen te worden, voor zover die geen betrekking heeft op milieu-informatie, als het om bestuursdocumenten gaat die uitsluitend ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie werden opgesteld.

Argumentatie

Concrete gegevens van de overtredingen

De bvba Falco voldoet niet aan de voorwaarden verwoord in het Uitbatingsreglement.

1. De uitbater van een seksinrichting waarin pornografische vertoningen plaatsvinden moet beschikken over een inrichting die voldoet aan de stedenbouwkundige regels, voorgeschreven op gemeentelijk als op Vlaams en federaal niveau (artikel 13, juncto artikel 23§2 van het Uitbatingsreglement).

De bouwtoezichter stelde op 29 maart 2017 in een proces-verbaal inbreuken vast op:

- artikel 4.2.1.6, artikel 4.2.1.7. en artikel 6.1.1.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO): het aantal woongelegenheden werd gewijzigd van twee naar nul en de hoofdfunctie van de eerste en tweede verdieping werd gewijzigd van wonen naar dagrecreatie. De woongelegenheden gesitueerd op de eerste verdieping, op de plannen gehecht aan de stedenbouwkundige vergunning van 16 april 2010 gekend als ‘appartement 01’, werd volledig omgevormd tot drie bioscoopzalen, een server ruimte vooraan en een klein bureel achteraan. De woongelegenheden gesitueerd op de tweede verdieping, op de plannen gehecht aan de stedenbouwkundige vergunning van 16 april 2010 gekend als ‘appartement 02’ werd deels omgevormd tot ruimte waar privé erotische dansvoorstellingen worden gegeven. Er wordt vastgesteld dat deze ruimte niet permanent wordt bewoond, gelet op het ontbreken van persoonlijke bezittingen van mogelijke bewoners. De ruimte werd voorzien van een matras, doucheruimte, danspaal en erotische (latex) kledij. De overige ruimtes van het voormalige appartement betreffen een keuken vooraan rechts, in slecht onderhouden toestand, en een berging/bureel vooraan links. Deze kamers vormen geen aaneengesloten geheel met de ruimte achteraan waar de voorstellingen worden aangeboden;

- artikel 4.2.19§19 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) en artikel 33 van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening (GSV): de voorgevel werd voorzien van zaakgebonden publiciteit, dewelke werd uitgesloten van de stedenbouwkundige vergunning van 16 april 2010. Het gaat om lichtreclame met roze belettering ‘Sexy Planet’ met een breedte van ongeveer 3 meter en een hoogte van ongeveer 0,5 meter;

• artikel 12.1§1 en §2 van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening (GSV): De vitrine van de gelijkvloerse handelspui werd zodanig met stickers bekleefd zodat er geen regelmatig contact mogelijk is tussen de gebruiker(s) van het gebouw enerzijds en van de straat anderzijds. De toegang werd voorzien van een rolluik dat niet van het openmazige type is.

Wat de stedenbouwkundige inbreuken betreft, kan worden vastgesteld dat er, in tegenstelling tot hetgeen aangehaald wordt door de architect van betrokkene, in 2011 geen vergunning afgeleverd werd.

Overeenkomstig de vergunning van 1 juni 1962, is het pand vergund als een café op het gelijkvloers, een wooneenheid op de eerste verdieping en een wooneenheid op de tweede verdieping.

De stedenbouwkundige vergunning van 2010 betreft enkel het wijzigen van de gevel van een handelspand met woonst. De plannen, gevoegd bij het aanvraagdossier, voorzien een appartement op de eerste verdieping en een appartement op de tweede verdieping (wat bovendien in overeenstemming is met de vergunning van 1 juni 1962). In 1987 werd enkel een vergunning geweigerd.

In het proces-verbaal van 29 maart 2017 stelt de toezichter vast dat, in strijd met de vergunde toestand, de wooneenheid op de eerste verdieping werd omgevormd tot drie bioscoopzalen, een server ruimte en een klein bureel achteraan en dat de wooneenheid op de tweede verdieping deels werd omgevormd tot een ruimte waar privé erotische dansvoorstellingen werden gegeven (matras, doucheruimte, danspaal, erotische kledij). Verder is er een keuken en een berging/bureel aanwezig. Met andere woorden, wordt er op correcte wijze vastgesteld dat er een onvergunde functiewijziging heeft plaatsgevonden.

Intussen erkent betrokkene tevens deze onvergunde functiewijziging nu er bij beveiligde zending van 14 juli 2017 een regularisatieaanvraag werd ingediend met als onderwerp ‘Bestemmingswijziging van woonruimte naar handelsruimte van twee appartementen (tweede en derde verdieping) boven een handelszaak’, gekend onder referte 2017/1901.

Bij nazicht van de aangevraagde bestemmingswijziging blijkt echter dat er in realiteit noch een wijziging naar handelsruimte, in tegenstelling tot wat het onderwerp aanhaalt, noch een wijziging naar dagrecreatie, hetgeen de effectieve uitgeoefende activiteit is zoals vastgesteld bij proces-verbaal van 29 maart 2017, wordt aangevraagd.

Bij nazicht van de plannen ‘gewijzigde toestand’ wordt op de eerste verdieping een wijziging naar ‘magazijn’ ingekleurd, en op de tweede verdieping een wijziging naar ‘bergplaats’. Behoudens de eventuele intentie van betrokkene om de activiteiten van sexcinema en erotische dansvoorstellingen, stedenbouwkundig gekend als ‘dagrecreatie’, stop te zetten, strookt één en ander niet met de werkelijkheid;

Zelfs indien de ingediende regularisatievergunning goedgekeurd wordt, dan heft deze de vastgestelde stedenbouwkundige inbreuken niet op, waardoor betrokkene nog steeds niet aan de stedenbouwkundige regels zal voldoen.

2. De uitbater van een seksinrichting waarin pornografische vertoningen plaatsvinden moet beschikken over een inrichting die voldoet aan de brandveiligheidsvoorwaarden zoals omschreven in Titel 5 Hoofdstuk 1 van de

code van politiereglementen van de stad Antwerpen (artikel 14, juncto artikel 23§2 van het Uitbatingsreglement).

De brandtoezichter stelde op 9 maart 2017 inbreuken vast op artikelen 319, 324, 327 en 380 van de brandveiligheidsvoorschriften verwoord in de code van politiereglementen:

- er bevinden zich gordijnen in de darkrooms (cinemazalen). Deze dient men te behandelen met een brandvertragend product. Dit dient men ook te attesteren;
- er zijn pictogrammen aangebracht die de uitgangsdeur en de evacuatiewegen aanduiden. Men dient dit te optimaliseren;
- er is veiligheidsverlichting aanwezig in de inrichting, maar deze dient men te optimaliseren. Men dient alle publieke ruimtes van veiligheidsverlichting te voorzien;
- volgende document(en) ontbraken:
 - o keuringsattest elektriciteit inclusief veiligheidsverlichting (controleorganisme);
 - o keuringsattest gasinstallatie (controleorganisme);
 - o keuringsverslag verwarmingsinstallatie (bevoegd onderhoudstechnieker);
 - o attest gordijnen (erkend leverancier);
 - o keuringsattest en drukproefattest muurhaspels (erkend leverancier);
 - o keuringsattest blusmiddelen (erkend leverancier) of indien toestellen niet ouder dan één jaar zijn, geldige aankoopfacturen.

Tijdens de controle werd er een hoogspanningscabine aangetroffen. Hiervan dient men jaarlijks een conformiteitsonderzoek voor te leggen. Deze dient te gebeuren door een erkend/geaccrediteerd organisme. In functie van het verweer van de bvba Falco werd op 3 juli 2017 een nieuwe brandveiligheidscontrole ingepland. Een aantal inbreuken werden geregulariseerd.

Desondanks blijkt uit het verslag SL/185/682101 van 4 juli 2017 dat er zich nog steeds inbreuken op de brandveiligheid voordoen en onder meer:

- tijdens de controle werd vastgesteld dat de automatisch werkende uitgangsdeur niet goed functioneert. Deze dient tijdens een spanningsval automatisch in openstand te gaan staan. Dit moet geattesteerd zijn;
- het keuringsverslag verwarmingsinstallatie door een bevoegd onderhoudstechnieker is onleesbaar;
- het drukproefattest voor de haspel en hydrant door een erkend leverancier/onderhoudstechnieker ontbreekt;
- het keuringsattest voor de elektrische schuifdeur door een bevoegd onderhoudstechnieker ontbreekt.

3. De uitbating is onderworpen aan een gunstig moraliteitsonderzoek, dat al naargelang het geval, uitgevoerd op de private doch voor het publiek toegankelijke plaats, op de exploitant, op de organen en/of vertegenwoordigers van de exploitant en op de natuurlijke personen die in feite belast zijn met de exploitatie (artikel 17, juncto artikel 23 §2 van het Uitbatingsreglement).

Dit onderzoek vloeit onder meer voort uit:

- vaststellingen en/of veroordelingen, al dan niet met uitstel, voor inbreuken op de zedelijkheid, voor het exploiteren van een drankgelegenheid

zoals bepaald in het KB van 3 april 1953 inzake de slijterijen van gegiste dranken en voor inbreuken op de mensenhandel, zoals bedoeld in hoofdstuk III ter van Titel VIII van boek II van het Strafwetboek;

Bij vonnis van 2 mei 2017 van de Correctionele rechtbank te Antwerpen werd de zaakvoe[r]der van de bvba Falco veroordeeld voor het houden van een huis van ontucht of prostitutie en exploitatie van de ontucht of prostitutie (artikel 380§1 2° en 4° Sw). Naast de veroordeling tot onder meer een gevangenisstraf van één jaar en geldboete met uitstel voor een termijn van drie jaar, werd de zaakvoerder ontzet voor een termijn van vijf jaar uit de rechten zoals vermeld in artikel 31.1° Sw en kan hij geen openbare ambten, bedieningen of betrekkingen vervullen.

Betrokkene verschool zich tijdens de hoorzitting achter de ontstentenis van een definitieve veroordeling. Intussen is deze veroordeling definitief. Ze heeft betrekking op inbreuken op de zedelijkheid zoals bedoeld in hoofdstuk III ter van Titel VIII van boek II van het Strafwetboek waarin de inbreuken op artikel 380§1 2° en 4° Sw begrepen zijn.

Ondanks deze veroordeling heeft de bvba Falco nog geen stappen ondernomen om deze inbreuk te regulariseren.

De bvba Falco voldoet derhalve niet aan deze voorwaarde van het Uitbatingsreglement.

- vaststellingen van en veroordelingen voor inbreuken op wettelijke verplichtingen die verband houden met of naar aanleiding van de exploitatie, zoals de niet naleving van vestigingsvoorwaarden, persoonsgebonden beroepsuitoefeningsvoorwaarden (onder meer leeftijd, verblijfskaart, beroepskaart, leurderkaart, arbeidskaart) administratieve verplichtingen ten aanzien van de Kruispuntbank van Ondernemingen, sociaal- en arbeidsrechtelijke verplichtingen van de personen die op enigerlei wijze deelnemen aan de exploitatie (ondermeer aangifte en bijdrageplicht sociale zekerheid), boekhoudkundige en fiscale verplichtingen, vennootschapsrechtelijke verplichtingen, vergunningen, erkenningen en toelatingen met betrekking tot de beroepsuitoefening, de regelgeving met betrekking tot de openingsuren, voedselveiligheid, rookverbod, vzw's en andere.

- o Op 9 maart 2017 stelde de politie vast dat er een vijftal actieve camera's in de zaak aanwezig waren. Uit de opzoeken in de databank van de privacycommissie bleek echter dat deze camera's niet werden aangemeld.

Uit haar stuk 7 zou volgens de conclusie die de bvba Falco neerlegde, moeten blijken dat er een correcte aangifte bij de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer (privacycommissie), gebeurde van bewakingscamera's in een niet-besloten plaats. Niet alleen bevat het aangifteformulier verkeerde gegevens (9160 Antwerpen), maar bovendien kan dit formulier niet beschouwd worden als officiële aangifte. Dit formulier moet immers na ondertekening, per post opgestuurd worden naar de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer. Dit gebeurde kennelijk niet, aangezien het openbaar register van deze Commissie noch op naam van de verantwoordelijke, noch op adres, de beweerdte aangifte weergaf (controledatum 25 juli 2017).

Een kamer op de tweede verdieping werd gebruikt als publiek toegankelijk ruimte (in casu dagrecreatie) en tegelijkertijd als privéverblijf (wonen), in strijd met de reglementering op stedenbouw.

Het is niet omdat bvba Falco sedert 1 maart 2017 een huurovereenkomst afsloot van één jaar met één van haar werknemers als verhuurder, dat dit feit de vaststellingen en de verklaringen weerlegt van de politie op 6 maart 2017 over het dubbel gebruik (bewoning en stripsessies) van de ruimtes met het opschrift 'privé' (AA 008578/17).

o Bovenaan de peepshowcabines waren zoals wettelijk voorzien de jaarlijkse takszegels aanwezig van de bevoegde commissie, die niet meer geldig waren (jaar 2016). Op de flipperkast was nog een vervallen takszegel aanwezig van 2016. Dat deze inbreuken na de vaststellingen werden geregulariseerd doet er geen afbreuk aan.

Verantwoording van de opgelegde sanctie

Ondanks regularisatie van enkele inbreuken op de brandveiligheidsvoorschriften en de hernieuwing van de takszegels, blijven tal van inbreuken onverminderd voortbestaan. Zowel op het vlak van brandveiligheid (onder meer ontbreken van een aantal keuringsattesten), stedenbouw (onvergunde functiewijziging / onvergunde lichtreclame) als de moraliteitsvoorwaarden (onder meer correctionele veroordeling voor het houden van een huis van ontucht van de zaakvoerder, gebrekkige aangifte van bewakingscamera's) voldoet de uitbating nog steeds niet aan de toepasselijke regelgeving. Overigens doet de eventuele regularisatie van een overtreding geen afbreuk aan de overtreding zelf dewelke allemaal afdoende bewezen zijn.

Op 6 april 2017 werd bvba Falco formeel in kennis gesteld over de vastgestelde inbreuken. Tijdens de hoorzitting van 24 april 2017 verzocht betrokkene om meer tijd om zich in regel te stellen. Ondanks de geboden regularisatietermijn van ongeveer drie maanden slaagt de bvba Falco er niet in om alle vastgestelde overtredingen te regulariseren. De sanctie van een schorsing biedt dan ook onvoldoende garantie om deze inbreuken ongedaan te maken.

Uit de definitieve veroordeling van de zaakvoerder van bvba Falco blijkt dat betrokkene de legale structuren misbruikt om illegale praktijken te maskeren. Nu het risico op ordeverstoring gelinkt aan prostitutie en zedelijkheid, inherent is aan dit soort van inrichtingen, zijnde een sexbioscoop, wordt dit reëel wanneer het zaakvoerderschap van de inrichting wordt uitgeoefend door een persoon die bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis veroordeeld is voor het houden van een huis van ontucht of prostitutie en exploitatie van ontucht of prostitutie. Dit is dan ook ontoelaatbaar.

De hoeveelheid, de ernst en het aanhoudend karakter van de begane en resterende inbreuken op de brandveiligheid, moraliteitsvoorwaarden en stedenbouw, rechtvaardigen de intrekking van de voorlopige vergunning voor de uitbating van een seksbioscoop. Het staat de bvba Falco vrij een nieuwe uitbatingsvergunning aan te vragen wanneer ze voldoet aan de voorwaarden van het uitbatingsreglement".

Het besluit wordt de verzoekende partij op 11 augustus 2017 betekend.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement prima facie kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

5. De verzoekende partij steunt een eerste middel op het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en de redelijke termijn.

Zij voert aan dat zij sinds 1996 “haar exploitatie deed”, in 2007 een uitbatingsvergunning diende aan te vragen en op grond van een voorlopige uitbatingsvergunning dezelfde handelszaak, zijnde een “seksinrichting met pornografische vertoningen” uitbaat “zonder [...] enige bezwaren” van de verwerende partij; dat de exploitatie, rekening houdend met de voorgaande uitbater, al meer dan twintig jaar geen problemen gaf inzake openbare orde en overlast.

Gelet op de identieke exploitatie sedert meer dan 20 jaar, kan deze niet worden weerhouden als een verstoring van de openbare orde, noch is er sprake van overlast.

De verzoekende partij maakt aanspraak op een vaste gedragslijn van de overheid en stelt dat de bestreden beslissing thans niet kan worden beschouwd als genomen binnen een redelijke termijn, zo de verwerende partij de sinds lang bestaande exploitatie met de openbare orde in strijd zou achten.

6. De verwerende partij repliceert dat de verzoekende partij in de bestreden beslissing een rechtsgrond leest die er duidelijk niet is daar zij niet genomen is in uitvoering van de artikelen 134ter of 134quater van de nieuwe gemeentewet en derhalve evenmin de handhaving van de openbare orde, rust en veiligheid beoogt.

Integendeel vermeldt de bestreden beslissing uitdrukkelijk dat zij is gesteund op het uitbatingsreglement en op de bevoegdheden die door de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties aan het college van burgemeester en schepenen zijn toegewezen en die strekken tot de tijdelijke of definitieve intrekking van een vergunning of sluiting van een instelling.

Deze bevoegdheid kan ook worden uitgeoefend wanneer een inrichting niet (meer) voldoet aan voorwaarden die in een gemeentelijk reglement zijn opgelegd, bijvoorbeeld met het oog op de vestiging of de uitbating van een welbepaalde inrichting en die bevoegdheid is door de wetgever niet voorbehouden aan gevallen waarin zich overlast voordoet.

Uit geen enkele overweging of motief van de bestreden beslissing kan worden afgeleid dat zij de facto alsnog steun zou zoeken in de handhaving van de materiële openbare orde of het bestrijden van overlast. Integendeel verwijzen de dragende motieven van de bestreden beslissing uitsluitend naar stedenbouwkundige inbreuken, inbreuken inzake de brandveiligheid en een ongunstig moraliteitsonderzoek.

De verwijzing naar het “strategisch kader” op pagina 18 van de bestreden beslissing is een louter interne beleidsmatige referentie die duidelijk geen rechtsgrond inhoudt en evenmin een motivering wil aanreiken op grond van de openbare orde en/of overlast.

Van geen belang derhalve is de stelling dat er zich met betrekking tot de inrichting nog nooit ordeverstoringen zouden hebben voorgedaan of dat er geen openbare overlast werd veroorzaakt.

Nu de bestreden beslissing enkel te kaderen is in de handhaving van de uitbatingsvoorwaarden en de verzoekende partij wat dat betreft niet kan voorhouden dat de zaken jarenlang op hun beloop werden gelaten, is geen schending aangetoond van het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel of enig beginsel inzake de redelijke termijn.

Beoordeling

7. Met de verwerende partij kan worden aangenomen dat de bestreden beslissing is gestoeld op het politiereglement met betrekking tot de uitbatingsvergunning voor club-vzw's, nachtwinkels, belwinkels en videotheken, dat werd goedgekeurd door de gemeenteraad op 26 juni 2006 en dat thans uitbatingsreglement voor bepaalde inrichtingen wordt genoemd, hernummerd door de gemeenteraad op 30 januari 2017.

In artikel 30 paragrafen 1 en 2 van dit reglement is aan het college van burgemeester en schepenen de bevoegdheid gegeven een uitbatingsvergunning tijdelijk of definitief in te trekken ingeval van verschillende en herhaalde vaststellingen waaruit blijkt dat niet meer voldaan is aan de voorwaarden in dit reglement vermeld.

Dit lijkt in te houden dat op grond van de controles, zoals deze blijken uit het administratief dossier, en van de elementen aangehaald in het bestreden besluit, het college vermog de schending van het uitbatingsreglement te sanctioneren.

De verzoekende partij vermog zich niet te baseren op een onwettig gedrag in het verleden om aan te voeren dat zij ertoe gerechtigd is dit onwettig gedrag aan te houden. Van een bepaalde specifieke gedragslijn in hoofde van de overheid is geen sprake.

Het eerste middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

8. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de uitdrukkelijke motiveringsplicht. De bestreden beslissing is gestoeld op een schending van artikel 13 van het politiereglement uitbating en vestiging van de stad Antwerpen, in werking getreden op 6 februari 2017 (stedenbouwkundige regels), van artikel 14 ervan (brandveiligheidsvoorwaarden) en ten slotte van artikel 17 ervan (moraliteitsonderzoek).

Wat de inbreuk op de stedenbouwkundige voorschriften betreft, stelt zij dat een regularisatieaanvraag werd ingediend, waarover nog geen uitspraak is gedaan, en dat in het verleden nooit een strafrechtelijke of burgerrechtelijke procedure tegen haar is gevoerd wegens schending van de stedenbouwkundige regels.

Gelet op de lopende regularisatieaanvraag, kan geen schending van artikel 13 van het uitbatingsreglement worden weerhouden.

Inzake de brandveiligheidsvoorwaarden voert de verzoekende partij aan dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar de vaststellingen van de brandtoezichter op 9 maart 2017, maar uit de nieuwe controle van 4 juli 2017 blijkt dat eerdere tekortkomingen werden geregulariseerd, dat daarbij naar een aantal beweerdelijke inbreuken wordt verwezen die niet vermelden welke brandveiligheidsvoorschriften daardoor geschonden worden.

Bij gebrek aan vermelding welke bepalingen geschonden zouden zijn, kan artikel 14 niet gelden als rechtsgeldige formele motivering van de bestreden beslissing.

Ten aanzien van het moraliteitsonderzoek werpt de verzoekende partij op dat enkel haar zaakvoerder correctioneel werd veroordeeld en dat zijzelf

‡DAIRIEGBJ-BDAFFAV‡

- als vennootschap - bij de strafprocedure niet eens betrokken is geweest.

Tevens stelt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing wat het moraliteitsonderzoek betreft enkel gemotiveerd is door verwijzing naar artikel 17 van het uitbatingsreglement en niet naar artikel 18 zodat de veroordeling van de zaakvoerder niet kan worden weerhouden als formele motivering.

9. De verwerende partij verwijst in extenso naar de motivering van de bestreden beslissing.

Zij wijst er op dat de stedenbouwkundige inbreuken reeds sinds 2007 aan de verzoekende partij gekend zijn, aangezien zij aan de basis liggen van het feit dat destijds slechts een voorlopige uitbatingsvergunning is toegekend en de verzoekende partij tot op heden nog steeds niet over een definitieve vergunning beschikt. Het loutere feit dat - na lange tijd - voor de toekomst een regularisatieaanvraag wordt ingediend, verhindert niet dat een bouwovertreiding in ogenschouw wordt genomen bij de intrekking van een vergunning door het college van burgemeester en schepenen. Er zij ter zake immers op gewezen dat een dergelijke intrekking een administratieve sanctie is, en dus een bestuurlijke vorm van bestraffing voor inbreuken die zijn vastgesteld - het gaat met andere woorden niet om een ordemaatregel. Beweerde pogingen van de betrokkene om de inbreuken naar de toekomst toe te laten ophouden, ontnemen aan die begane inbreuken niet hun sanctioneerbaar karakter.

Bovendien maakt het uitbatingsreglement de toekenning van een uitbatingsvergunning, en dus ook de handhaving ervan, in artikel 13 niet afhankelijk van een voorafgaande administratiefrechtelijke, strafrechtelijke of burgerrechtelijke procedure waarin een bouwovertreiding wordt vastgesteld of eventueel door een rechtsprekend orgaan wordt bevestigd. Integendeel stelt artikel 13 van het uitbatingsreglement zonder meer dat de inrichting moet voldoen aan de geldende stedenbouwkundige regels. De verzoekende partij ontkent niet dat haar inrichting aan die voorwaarde niet voldoet.

Ten slotte is het duidelijk dat de bestreden beslissing geenszins aan het bestaan van de ondertussen ingediende regularisatieaanvraag is

‡DAIRIEGBJ-BDAFFAV‡

voorbijgegaan. Integendeel wordt uitdrukkelijk gemotiveerd dat, gelet op de inhoud van de regularisatieaanvraag, deze - zelfs indien zij zou worden vergund - nooit van aard kan zijn om de stedenbouwkundige inbreuk te doen ophouden, aangezien de verzoekende partij blijft weigeren om een correcte bestemmingswijziging te formuleren. Terecht overweegt de bestreden beslissing dan ook dat de regularisatieaanvraag enkel met de werkelijke toestand in overeenstemming kan zijn indien de exploitatie van de sekscinema wordt stopgezet. Aangezien zulks aan de verzoekende partij het belang bij de huidige procedure zou ontnemen, mag ervan uit worden gegaan dat die bestemmingswijziging niet de intentie van de verzoekende partij is.

Zoals de verzoekende partij zelf aangeeft, volgt uit het verslag van 4 juli 2017 en de bestreden beslissing dat “een aantal” inbreuken inzake brandveiligheid werd geregulariseerd. Het gaat bijgevolg niet om alle vastgestelde inbreuken. De verzoekende partij is op de hoogte van de vaststellingen van 9 maart 2017 en van de acties die zij ondertussen heeft ondernomen: om die reden alleen al kan het middelonderdeel niet overtuigen.

Bovendien stipt de bestreden beslissing vier inbreuken aan die zijn vastgesteld op 4 juli 2017. De verwerende partij is van oordeel dat, wat de vereisten van de formelemotiveringsplicht betreft, de verzoekende partij in redelijkheid niet kan voorhouden dat zij door de vermelding van de vastgestelde gebreken niet of onvoldoende is ingelicht over de aard van de inbreuken: het gaat om een slecht werkende uitgangsdeur en ontbrekende attesten of verslagen met betrekking tot de verwarmingsinstallatie, haspel en hydrant en de elektrische schuifdeur.

De verzoekende partij houdt niet voor dat de inrichting over meer dan één verwarmingsinstallatie of elektrische schuifdeur beschikt en zij om die reden in de motivering alsnog onvoldoende duidelijkheid vindt. Evenmin stelt de verzoekende partij onwetend te zijn over welke haspel en hydrant het precies gaat, zo zij over meer dan één van die toestellen beschikt.

De verzoekende partij ontkent de materialiteit van deze vaststellingen ook niet, en voert niet aan dat de materiële motiveringsplicht is geschonden omdat de inbreuken zich in de feiten niet zouden voordoen.

In het licht van de formele motiveringsplicht is niet vereist dat de bestreden beslissing in die omstandigheden concreet aanduidt welke specifieke (technische) brandveiligheidsvoorschriften zijn geschonden, daar artikel 14 van het politiereglement inzake uitbating en vestiging uitdrukkelijk bepaalt:

“De inrichting moet voldoen aan de brandveiligheidsvoorwaarden zoals nader omschreven in Titel 5 Hoofdstuk 1 van de code van politiereglementen van de stad Antwerpen”.

De verzoekende partij wordt, als uitbater van een voor het publiek toegankelijke inrichting, geacht de aldaar vermelde voorschriften te kennen en na te leven. Bovendien vermelden zowel de bestreden beslissing als het bewuste bestuurlijk verslag inzake brandveiligheid van 4 juli 2017 - waarover de verzoekende partij ontegensprekelijk beschikt - wél uitdrukkelijk de artikelen van de code van gemeentelijke politiereglementen waarvan de voorschriften geschonden zijn: artikel 322 wat de uitgang naar de openbare weg betreft en artikel 380 inzake het nazicht van technische installaties.

Wat ten slotte het moraliteitsonderzoek en de vermelding van de rechtsgrond van de bestreden beslissing betreft, laat de verwerende partij opmerken dat de bestreden beslissing op pagina 13 als juridische grond aanduidt: “het politiereglement met betrekking tot de uitbatingsvergunning voor club-vzw’s, nachtwinkels, belwinkels en videotheken” zoals initieel aangenomen op 26 juni 2006 en laatst gewijzigd op 30 januari 2017.

Aldus is het gehele politiereglement aangeduid als rechtsgrond voor de bestreden beslissing, zodat het middelonderdeel alleszins feitelijke grondslag mist.

Bovendien is het niet zo, zoals de verzoekende partij wil laten uitschijnen, dat artikel 17 van het uitbatingsreglement de rechtsgrond biedt voor

een moraliteitsonderzoek ten aanzien van de inrichting of eventueel een rechtspersoon en artikel 18 een afzonderlijke rechtsgrond vormt voor een dergelijk onderzoek met betrekking tot de uitbater of anders een natuurlijke persoon.

Integendeel bevat artikel 17 de inhoud van het moraliteitsonderzoek waaraan de uitbating als dusdanig wordt onderworpen.

Artikel 18 bepaalt dat het onderzoek “al naar gelang het geval, [wordt] uitgevoerd op de private doch voor het publiek toegankelijke plaats, op de exploitant, op de organen en/of vertegenwoordigers van de exploitant en op de natuurlijke personen die in feite belast zijn met de exploitatie”. Dit is logisch: stedenbouwkundige voorschriften en brandveiligheidsvoorschriften worden onderzocht ten aanzien van het gebouw, de moraliteit wordt onderzocht ten aanzien van de handelaar of vennootschap (fiscale verplichtingen, sociale-zekerheidsbijdragen, vergunningen, ...) en ten aanzien van de fysieke personen zoals feitelijke uitbaters of zaakvoerders (veroordelingen zoals opgesomd in de §§ 1, 2 en 5).

Met andere woorden: artikel 18 van het uitbatingsreglement is steeds van toepassing, en dus op zowel vennootschappen als natuurlijke personen.

Het is in het licht van de formelemotiveringsplicht niet vereist dat, naast de algemene verwijzing naar het uitbatingsreglement in zijn geheel en artikel 17 in het bijzonder, ook nog uitdrukkelijk zou moeten worden verwezen naar artikel 18 van dat reglement als rechtsgrond voor de bestreden beslissing.

De verzoekende partij betwist voor het overige niet de juistheid van de overwegingen van de bestreden beslissing wat de moraliteit van haar zaakvoerder betreft.

De verwerende partij wil daarbij ook in het bijzonder aanstippen dat de verzoekende partij tijdens de hoorzitting pertinente onwaarheden heeft verteld en zulks thans ook niet ontkent. Zo bestrijdt de verzoekende partij opvallend genoeg niet de overweging in de bestreden beslissing dat zij tijdens de hoorzitting heeft beweerd dat de camera's bij de privacycommissie werden

‡DAIRIEGBJ-BDAFFAV‡

aangemeld, terwijl dit bij controle niet blijkt te zijn gebeurd en de verzoekende partij slechts een afdruk van een formulier heeft getoond dat zij blijkbaar nooit effectief heeft ingediend.

Beoordeling

10. Met de verwerende partij kan op het eerste gezicht worden aangenomen dat de motivering gestand blijft daar de inbreuken zijn vastgesteld vooraleer de bestreden beslissing werd genomen en dat het feit dat hieraan desgevallend zou worden verholpen met de regularisatieaanvraag niet de oorspronkelijke onwettige toestand ongedaan kan hebben gemaakt.

De motivering van de overtredingen zoals deze bestonden op het ogenblik van de bestreden beslissing strookt met de feiten, wat door de verzoekende partij niet wordt betwist. Latere handelingen, zoals haar aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning of remediëring van bepaalde inbreuken op de brandveiligheid, kunnen hieraan geen afbreuk doen.

De verwerende partij lijkt terecht aan te voeren dat de beide artikelen, zijnde 17 en 18 van het uitbatingsreglement, als grondslag dienen voor het moraliteitsonderzoek, enerzijds voor het onderzoek op zich anderzijds ten aanzien van wie het wordt gevoerd.

Zij lijkt ertoe gerechtigd de schending van het uitbatingsreglement te sanctioneren, los van enig gerechtelijk optreden.

Het middel is in zijn onderscheiden onderdelen (stedenbouwkundig, qua brandveiligheid, qua moraliteitsonderzoek) niet ernstig.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

11. De verzoekende partij voert in een derde middel de schending aan van “de fairplay norm, de redelijkheidsnorm en de rechten van verdediging”

‡DAIRIEGBJ-BDAFFAV‡

doordat er wordt verwezen naar een controle op de brandveiligheid uitgevoerd na de zitting van 24 april 2017, met name op 4 juli 2017.

Zij kan nopens deze controles geen verweer voeren aangezien ze de inhoud van de vaststellingen niet kent. Uitdrukkelijk wordt vermeld dat een nieuwe brandveiligheidscontrole had plaatsgevonden op 4 juli 2017, waarin werd vastgesteld dat een aantal van de inbreuken was geregulariseerd maar een aantal van de veiligheidsvoorschriften nog zou zijn geschonden. Bij gebrek aan vermelding welke bepalingen van de brandveiligheidsvoorschriften zouden zijn geschonden, kan artikel 14 van het uitbatingsreglement niet worden weerhouden als rechtsgeldige formele motivering.

Alvorens zich op stedenbouwkundige inbreuken te kunnen beroepen, diende de verwerende partij eerst de uitspraak van de procedure met betrekking tot de regularisatieaanvraag af te wachten. Anders handelen is unfair, aldus de verzoekende partij.

12. De verwerende partij stelt daartegenover dat waar de verzoekende partij zich op de ingeroepen rechtsgronden beroept ten aanzien van het navolgend verslag inzake brandveiligheid van 4 juli 2017, het middel kennelijk alle ernst mist.

Ten eerste ziet de verwerende partij niet goed in hoe de verzoekende partij staande kan houden dat zij de inhoud van de gedane vaststellingen van dat verslag niet kent, nu zij in het tweede middel van haar verzoekschrift zelf naar dat verslag verwijst om te stellen dat bepaalde eerder vastgestelde inbreuken zijn geregulariseerd. De verzoekende partij kent het verslag dus wel degelijk. De rondgang door de ambtenaar heeft overigens plaatsgevonden in aanwezigheid van een aangestelde van de verzoekende partij.

Bovendien blijkt uit de samenlezing van beide verslagen, dat minstens twee van de vier tekortkomingen die in het verslag van 4 juli staan vermeld, niet nieuw zijn maar slechts de herneming van een vaststelling in het verslag van 13 maart 2017 waaraan nog steeds niet is verholpen, met name het ontbreken van een keuringsverslag voor de verwarmingsinstallatie en de keuring

van de muurhaspel. Die blijvende gebreken volstaan om te besluiten dat de inrichting niet aan de brandveiligheidsvoorwaarden voldoet op een wijze waarover de verzoekende partij wel degelijk verweer heeft kunnen voeren.

Ten slotte is de verwerende partij van oordeel dat in een situatie zoals thans voorliggend, met name wanneer bij de controle op het verhelpen van eerdere inbreuken opnieuw andere inbreuken worden vastgesteld, de beslissing inzake handhaving niet eindeloos vooruit kan worden geschoven teneinde de exploitant telkens opnieuw over de nieuwe vaststellingen te horen. De verklaringen van de exploitant in de hoorzitting moeten op hun beurt immers opnieuw (kunnen) worden geverifieerd. Zulks zou verhinderen dat er überhaupt een beslissing kan worden genomen.

Ook wat de beweerde voorafname op de beslissing inzake de regularisatieaanvraag betreft, kan het middel niet overtuigen.

Ten eerste gaat de verzoekende partij er opnieuw aan voorbij dat de stedenbouwkundige inbreuk er is, en overigens ook niet wordt ontkend - anders zou er immers geen regularisatie worden aangevraagd. Die vaststelling volstaat als grondslag voor een administratieve sanctie - de verwerende partij verwijst ter zake naar wat hiervoor reeds is uiteengezet. De bestreden beslissing sanctioneert immers begane onregelmatigheden en ziet derhalve in hoofdzaak op wat er in het verleden is gebeurd.

Ten tweede beperkt de verzoekende partij zich ertoe te stellen dat “de procedure moet worden afgewacht”, terwijl zij op geen enkele wijze de motieven van de bestreden beslissing tegenspreekt, met name dat de regularisatieaanvraag een niet-vergunde functiewijziging bevestigt, maar nog steeds geen wijziging naar de correcte (lees: de feitelijk bestaande) bestemming bevat.

Aangezien ten slotte het college van burgemeester en schepenen nu eenmaal krachtens artikel 45 van de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties en krachtens artikel 15 van het decreet betreffende de omgevingsvergunning het bevoegde orgaan is voor zowel de

‡DAIRIEGBJ-BDAFFAV‡

beslissing over de intrekking van de uitbatingsvergunning als de regularisatieaanvraag inzake stedenbouw, ziet de verwerende partij niet in hoe het college zich op een partijdige wijze zou hebben gedragen. Overigens voert de verzoekende partij niet aan dat de bestreden beslissing met machtsafwending tot stand zou zijn gekomen.

Beoordeling

13. De benadering van het middel zoals door de verwerende partij gedaan, kan worden gevolgd. De verzoekende partij betwist niet dat op het ogenblik van de bestreden beslissing aan de geciteerde brandveiligheidsvoorschriften niet was tegemoetgekomen. Ze vindt het enkel niet fair dat, nu ze aan enige ervan heeft geredigeerd, de verwerende partij haar de kans niet laat op een nieuwe beslissing, na het geregulariseerde. Hierbij gaat ze voorbij aan hetgeen nog steeds niet strookt met de brandveiligheidsvoorschriften. Het is niet omdat de verzoekende partij ondertussen poogde één en ander te conformeren, dat de verwerende partij, door de schendingen vast te stellen, niet onpartijdig en correct zou hebben gehandeld. De verzoekende partij was er op precieze wijze van op de hoogte aan welke brandveiligheidsvoorschriften zij niet voldeed. Van een schending van de rechten van verdediging kan dus op het eerste gezicht geen sprake zijn.

Het middel mist de voor schorsing vereiste ernst.

D. Vierde middel

Standpunt van de partijen

14. De verzoekende partij voert in een vierde middel de schending aan van artikel 30, §2, 2de alinea, van het politiereglement inzake uitbating en vestiging van de Stad Antwerpen aangezien dit bepaalt: “Aan de sancties opgelegd door het college gaat een waarschuwing (a)an de overtreder vooraf. Deze waarschuwing bevat een uittreksel van het overtreden reglement of van de overtreden verordening”.

Alvorens tot de sanctie van de intrekking van de uitbatingsvergunning over te gaan, had de verwerende partij eerst een waarschuwing dienen te richten aan de verzoekende partij, des te meer nu de verwerende partij zich baseert op vaststellingen gedaan na de hoorzitting van 24 april 2017.

15. Volgens de verwerende partij mist het middel feitelijke grondslag.

Zoals blijkt uit het administratief dossier, is in een brief van 14 december 2016 aan de verzoekende partij het volgende gesteld:

“De stad Antwerpen levert elke dag inspanningen voor een aangename en leefbare stad. Met de medewerking van u en andere Antwerpenaars kunnen we daar samen aan werken. Daarom vraag ik uw medewerking.

U beschikt over een voorlopige uitbatingsvergunning.

Uit het onderzoek van de politie blijkt dat uw bvba niet in orde is met het uitbatingsreglement. Een kopie van administratieve akte 44814/16 en een uittreksel van het overtreden reglement vindt u als bijlagen bij deze brief.

Conform het collegebesluit van 7 oktober 2011, dat werd bestendigd op het college van 11 december 2015, verzoekt het college van burgemeester en schepenen om uw instelling in orde te brengen met de reglementering inzake de uitbatingsvergunning.

Deze brief is een waarschuwing om u in regel te stellen.

Gelieve er rekening mee te houden dat bij de volgende vaststelling het college van burgemeester en schepenen de mogelijkheid heeft om uw voorlopige uitbatingsvergunning te schorsen of in te trekken of uw instelling tijdelijk tot definitief te sluiten (artikel 45 van de wet van 24 juni 2013)”.

Deze brief is aan de zaakvoerder van de verzoekende partij overhandigd op de hoorzitting van 15 december 2016, wat uitdrukkelijk is opgenomen in het door de zaakvoerder ondertekend verslag van die hoorzitting:

“Voorafgaand op de hoorzitting wordt aan de betrokkene een waarschuwingsbrief overhandigd in het kader van het uitbatingsreglement (artikel 45 van de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties)”.

Beoordeling

16. De brief van 14 december 2016 aan de verzoekende partij vermeldt, zoals door de verwerende partij geciteerd, onder meer:

“Deze brief is een waarschuwing om u in regel te stellen.

Gelieve er rekening mee te houden dat bij de volgende vaststelling het college van burgemeester en schepenen de mogelijkheid heeft om uw voorlopige uitbatingsvergunning te schorsen of in te trekken of uw instelling tijdelijk tot definitief te sluiten (artikel 45 van de wet van 24 juni 2013)”.

De verzoekende partij kan niet voorhouden niet gewaarschuwd te zijn.

Enig verband met de vaststellingen gedaan na de hoorzitting van 24 april 2017 kan niet worden gelegd, aangezien het enkel om de waarschuwing ten aanzien van de bestreden beslissing kan gaan.

Het middel ontbeert de voor schorsing vereiste ernst.

VI. Conclusie

17. Er is niet voldaan aan de eerste door artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit bij uiterst dringende noodzakelijkheid te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertig augustus tweeduizend zeventien, door de Raad van State, XIIe vakantiekamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Eric Brewaeys